

Mednarodna primerjava standardov, direktiv in zakonov

Mednarodna primerjava standardov, direktiv in zakonov

Zelo celovit sistem evropskih direktiv, vzpostavljen v Evropi z ustreznimi usklajenimi standardi v kombinaciji s postopkom ugotavljanja skladnosti CE in postopkom označevanja CE za varnostne komponente, naprave in stroje, po vsem svetu ni samodejno sprejet. V nekaterih državah veljajo drugi pravno zavezujoči zakoni, direktive in standardi, ki jih je treba upoštevati in izvajati za nemoten izvoz. Varne naprave in stroji tudi načeloma prispevajo k večji varnosti pri delu v teh državah, čeprav se razvrstitev zahtev glede na državo in stopnja izvajanja zelo razlikujeta in na splošno visoka raven varnosti v Evropi v nekaterih državah ne bo dosežena.

1 Direktive in zakoni v Ameriki

1.1 Severna Amerika (ZDA + Kanada)

ZDA

V ZDA se v primerjavi z Evropo glede varnostnih zahtev za naprave in stroje običajno uporabljajo drugi zakoni, direktive in standardi.

Oznaka CE in izjava CE o skladnosti nimata pravnega priznanja. Izvoz, ki temelji izključno na skladnosti s CE, je vsekakor nezakonit in ga je treba opredeliti kot zelo kritičnega glede odgovornosti za proizvod.

Na splošno strojev v ZDA ni mogoče dati v pogon brez odobritve posebnih uradnikov iz zveznih držav, okrožij ali občin, tako imenovanih organov, ki imajo pristojnost (AHJ). Ti inšpektorji so na primer odgovorni za odobritev električne varnosti stavb in strojev (električni inšpektor / terenski inšpektor), protieksplozijsko zaščito (inšpektor za nevarne lokacije) ali varnost tlačne opreme (inšpektor za tlake). Brez njihove odobritve zagon na splošno ni mogoč.

Ko se ugotovijo varnostna odstopanja, je ponavadi odrejena zaustavitev (proizvod dobi rdečo oznako), dokler napaka ni odpravljena. To ima za posledico zapletene in drage ukrepe za naknadno vgradnjo in predelavo, ki jih proizvajalec izvede na kraju samem v ZDA in, kjer je to primerno, morebitne pogodbene dogovorjene kazni za neizpolnitev obveznosti zaradi zamude pri zagonu.

Uprava za varnost in zdravje pri delu (OSHA), podagencija ameriškega ministrstva za delo, je odgovorna za opredelitev in spremljanje osnovnih zdravstvenih in varnostnih ukrepov v ZDA.

V standardih OSHA so določene minimalne zahteve; te najdemo v Zakoniku zveznih predpisov (CFR) pod 29 CFR 1910. Ti so namenjeni predvsem upravljavcem strojev.

S stališča proizvajalca so razmere nekoliko bolj zapletene glede varnosti strojev.

Prvič, v ZDA ni enotnega sistema standardov z enim izdajateljem standardov, kot je to v Evropi s standardi CEN / CENELEC in EN. Obstaja več akreditiranih pripravljavcev, ki lahko razvijejo in objavijo standarde. Običajno so to združenja proizvajalcev. Najvidnejši in najbolj znani v Evropi so:

- Ameriški nacionalni inštitut za standarde ANSI
- Nacionalni proizvajalci električne energije NEMA
- Nacionalno združenje za zaščito pred požarom NFPA
- Laboratorij za zavarovalnice UL

Vendar v večini primerov za tovrstne norme v sektorju strojev ni pravne zahteve. V skladu s kritično ameriško zakonodajo o odgovornosti za proizvode, pa mora proizvajalec vedno uporabiti iskanje standardov, da ugotovi, kateri standardi veljajo za njegovo napravo in stroje. Če obstaja uporabnost za posamezen proizvod, je treba v strojih v celoti in pravilno uvesti tudi normativne zahteve. To preprečuje nepotrebno tveganje odgovornosti za proizvode.

Primeri standardov, ki jih je treba vedno upoštevati in uporabljati, so:

- NFPA 70 - Nacionalni električni kodeks (NEC)
- NFPA 79 - Električni standard za industrijske stroje
- UL 508A - Industrijske nadzorne (krmilne) plošče

Ta seznam jasno kaže, da je električna varnost naprav in strojev še posebej pomembna.

Mehanska varnost je v primerjavi z usklajenimi evropskimi standardi manj pomembna in prav tako ni pomembna med odobritvijo zgoraj navedenih inšpektorjev.

V ZDA zato ne obstajajo celoviti standardi proizvodov za električno in mehansko varnost naprav in strojev, kot jih najdemo v Evropi. Obstaja samo serija standardov ANSI B11 za naprave in stroje za obdelavo kovin, kot so obdelovalni stroji ali stroji za oblikovanje, ki poleg električnih zahtev vsebuje tudi jasne zahteve glede mehanske varnosti.

V zvezi z varnostjo naprav in strojev v ZDA lahko zavzamemo splošno stališče, da dosledno izvajanje zahtev glede mehanske varnosti, ki temelji na usklajenih standardih A, B in C v skladu z evropsko direktivo o strojih, predstavlja pomembno podlago za izpolnjevanje varnostne zahteve, ki veljajo v ZDA.

Kanada

Na splošno neben stroj v Kanadi ne bo dan v obratovanje brez odobritve posebnih uradnikov (SAO) in pristojnih organov (AHJ). Ti organi oziroma varnostni inšpektorji imajo iste pristojnosti kot v ZDA.

Kanadski center za zdravje in varnost pri delu (CCOHS) je odgovoren za opredelitev in spremljanje osnovnih zdravstvenih in varnostnih ukrepov v Kanadi. Ta kanadski urad je primerljiva z OSHA v ZDA in določa tudi minimalne zahteve za zdravje in varnost naprav in strojev, ki v prvi vrsti veljajo za upravljavca naprav in strojev.

Razmere v Kanadi so z vidika proizvajalca v smislu varnosti strojev nekoliko preprostejše v primerjavi z ZDA.

Za razliko od ZDA v Kanadi obstaja enoten sistem standardov z enim izdajateljem standardov, Kanadskim združenjem za standarde (CSA), kot je to v Evropi tudi s standardi CEN / CENELEC in EN. V Kanadi torej obstaja le ena vrsta standardov, standardi CSA.

Vendar v večini primerov za tovrstne norme v sektorju strojev ni pravne zahteve. Kljub manj strogi kanadski zakonodaji o odgovornosti za proizvode, bi moral proizvajalec vedno iskati standarde, da bi ugotovil, kateri standardi veljajo za njegovo napravo in stroje. Če obstaja uporabnost za posamezen proizvod, je treba v naprave in stroje v celoti in pravilno uvesti tudi normativne zahteve.

Primeri kanadskih standardov, ki jih je treba vedno upoštevati in uporabljati:

- CSA 22.1 - Kanadski električni kodeks (CEC)
- CSA 22.2 št. 286 - Industrijske nadzorne (krmilne) plošče in sklopi
- SPE 1000 Vzorčna koda za terensko ocenjevanje električne opreme

Ta seznam jasno kaže, da je električna varnost naprav in strojev še posebej pomembna.

Mehanska varnost je v primerjavi z usklajenimi evropskimi standardi manj pomembna in prav tako ni pomembna med odobritvijo inšpektorjev.

Vendar je treba upoštevati pomemben kanadski standard, ki ureja varnostne ukrepe na strojih:

- Z432 - Zaščita strojev

Ta standard vsebuje tako osnovne električne kot mehanske zahteve za varnostne ukrepe, ne glede na vrsto naprave ali stroja, in je primerljiv s statusom evropskega standarda A ali največ standarda B.

V zvezi z varnostjo naprav in strojev v Kanadi lahko zavzamemo splošno stališče, da dosledno izvajanje zahtev glede mehanske varnosti, ki temelji na usklajenih standardih A, B in C v skladu z evropsko direktivo o strojih, predstavlja pomembno podlago za izpolnjevanje varnostne zahteve, ki veljajo v Kanadi.

1.2 Južna Amerika

Z izjemo Brazilije trenutno ni nobenih posebnih varnostnih zahtev za naprave in stroje, ki bi bile konkretne in veljavne za države Južne Amerike. Obstajajo nacionalne organizacije za standardizacijo, ki razvijajo nacionalne standarde in zlasti standarde ISO ali IEC pretvarjajo v nacionalne standarde. Trenutno je tu poudarek skoraj izključno na standardih za potrošniške izdelke. Zato se za izvoz naprav in strojev v Južno Ameriko priporoča preverjanje varnostnih zahtev, ki jih je treba izpolniti, na primer s konkretnimi poizvedbami v pisni obliki stranki / kupcu in / ali upravljavcu. Tudi če imajo evropske direktive in njihovi usklajeni standardi v Južni Ameriki določen pomen glede varnosti, ne smete samodejno sprejeti splošnega sprejetja.

Braziliya

Od leta 2010 v Braziliji obstaja nacionalna zakonodaja, ki določa minimalne varnostne zahteve za stroje in (strojno) opremo:

- Norma Regulamentadora 12 (NR-12) - MÁQUINAS E EQUIPAMENTO

Zakon velja od leta 1978, ne da bi ga oblasti v resnici dosledno izvajale in izvajale. Z zadnjo - v bistvu popolno - revizijo leta 2010 so bili izvedeni ukrepi za nadzor s strani oblasti, zaradi česar je bil NR-12 v bistvu zavezujoč.

Med revizijo je bil v veliki meri prilagojen Evropski direktivi o strojih 2006/42 / ES. Varnostne zahteve iz Priloge I k Direktivi o strojih, vključno s posebnimi zahtevami za nekatere tipe strojev, so bile dejansko sprejete, kjer je bilo to mogoče. V Evropi se zato ta zakon imenuje tudi "brazilska direktiva o strojih".

NR-12 je namenjen predvsem upravljavcu strojev in velja za stare, rabljene in nove stroje, v nasprotju z evropsko direktivo o strojih.

Izjava o skladnosti kot potrditev uvedenih varnostnih zahtev v skladu z NR-12, kot je določeno v Evropi, trenutno ni potrebna.

V tem primeru mora proizvajalec preveriti, ali naprava ali stroji izpolnjujejo zahteve v skladu z NR-12. Obratna ugotovitev je, da se podjetje pri izvozu strojev v Brazilijo na splošno sooči z operaterjem z ustreznimi zahtevami. Oblasti namreč operaterju naložijo ustrezne obvezne ukrepe, da zagotovijo izvajanje v primeru neskladnosti z NR-12.

Ena izmed preprostih zahtev, ki pa je vseeno ne gre podcenjevati, je zagotavljanje navodil za uporabo, namestitve in vzdrževanje v brazilski portugalsščini. To ni enako jezikovni različici države EU Portugalske.

Usklajena standardizacija za NR-12 trenutno ne obstaja, poteka pa obravnava in razprava na nacionalni ravni glede postopnega dopolnjevanja NR-12 z usklajenimi standardi na podlagi evropskega sistema usklajevanja. V tem okviru je možnost certificiranja, npr. za varnostne komponente.

Kar zadeva standardizacijo, brazilska organizacija za standarde Associação Brasileira de Normas Técnicas (ABNT) razvija državne standarde NBR (Norma Brasileira Regulamentadora), vendar tudi vedno bolj pretvarja standarde ISO in IEC v nacionalne standarde.

Trenutno veljavne različice standardov ISO in IEC pa pogosto niso sprejete; namesto tega se uporabljajo starejše različice.

Veljaven zaključek je, da imajo naprave in stroji, zgrajeni v skladu z veljavnimi evropskimi direktivami in usklajenimi standardi s skladnostjo CE, na splošno odlični predpogoji za nemoten zagon v Braziliji. Za izvoz naprav in strojev v Brazilijo se še vedno priporoča preverjanje varnostnih zahtev, ki jih je treba izpolniti, na primer s konkretnimi poizvedbami v pisni obliki stranki / kupcu in / ali upravljavcu.

2 Direktive in zakoni v Aziji

2.1 Rusija / Ruska federacija

Do leta 2011 so morali proizvajalci naprav in strojev pod določenimi pogoji predložiti certifikat GOST-R, da so upravičeni do uvoza v Rusko federacijo. (Mednarodna carinska številka (oznaka HS - Harmonizirani sistem poimenovanja in šifriranja blaga) je pomagala oblikovati osnovo kot merilo za določanje proizvodov, ki zahtevajo certificiranje.

Septembra 2009 je začel veljati odlok Ruske federacije, ki določa osnovne minimalne zahteve za varnost strojev in opreme ter obvezen postopek ugotavljanja skladnosti v kombinaciji s postopkom certificiranja:

- N 753 Uredba vlade Ruske federacije - Tehnični predpis (TR) o varnosti strojev in opreme

Osnova je pogodbeni postopek usklajevanja med EU in Rusko federacijo za uskladitev različnih varnostnih predpisov in postopkov ugotavljanja skladnosti za stroje v Ruski federaciji. Odlok vključuje dve prilogi, eno seznam strojev, za katere je treba certificirati, in eno s stroji, za katere zadostuje ruska izjava o skladnosti.

Obveznost certificiranja

Z obveznostjo certificiranja mora stroj preveriti lokalni akreditirani preskusni laboratorij in izdati potrdilo TR. Postopek je primerljiv s pregledom tipa v skladu z Direktivo o strojih.

Izjava o skladnosti

Če je izjava o skladnosti zadostna, jo mora še vedno preveriti, odobriti in registrirati nacionalno akreditirani certifikacijski organ. Ta vrsta izjave o skladnosti ni samopotrditev (modul A) proizvajalca

stroja kot dovoljene in običajne v Evropi v skladu z Direktivo o strojih in ustreznimi usklajenimi standardi.

Številka carinske tarife ima tu še vedno določeno vlogo, saj obstaja izčrpen seznam z vsemi proizvodi, kar pomeni ne samo stroje, ki zahtevajo certificiranje ali skladnost.

Oblikovana je osnova za zagotavljanje varnosti stroja po ruskih standardih GOST (Gossudarstvenny Standart). Trenutno obstaja veliko število varnostnih standardov, značilnih za stroj. Poleg nacionalnih ruskih standardov GOST-R se standardi ISO in IEC vse pogosteje spreminjajo v GOST R ISO, GOST ISO, GOST R IEC ali GOST IEC, bodisi z odstopanji bodisi s čim manj spremembami. Poleg tega so bili standardi EN iz usklajenega oddelka Evropske direktive o strojih sprejeti in se še vedno sprejemajo kot ruski standardi GOST EN, če ne obstajajo primerljivi strojni standardi ISO in IEC.

Od julija 2010 je začela veljati carinska unija (CU) med tremi evrazijskimi državami Rusijo, Belorusijo in Azerbajdžanom. Ta je bil leta 2015 razširjen na države Armenije in Kirgizije. Srednje in dolgoročno naj bi ta carinska unija vključila dodatne post-sovjetske države.

TR (tehnični predpis N 753) za stroje velja v vseh državah carinske unije, ustrezni ruski standardi GOST pa so priznani kot osnova za skladnost.

EAC (EurAsian Conformity) je neodvisna evroazijska oznaka skladnosti, ki obstaja kot zunanje vidna oznaka:.

2.2 Japonska

Japonski zakon o industrijski varnosti in zdravju postavlja zahteve glede zasnove določenih strojev (žerjavi, dvigala itd.). Zakon tudi določa, da je za izvajanje analiz tveganja odgovoren upravljavec stroja. Zagotoviti mora tudi varnost na delovnem mestu. Predpostavlja se, da bo upravljavec stroja od proizvajalca stroja zahteval, da ob nakupu izda poročilo o analizi tveganja in da je stroj zasnovan varno. Zakon vsebuje tudi zahteve za tlačne posode, pakirne stroje za živilsko industrijo in mobilne stroje.

Japonska na splošno sprejema standarde IEC in ISO kot nacionalne standarde JIS (japonski industrijski standardi); vendar se zakon o industrijski varnosti in zdravju ne sklicuje neposredno na vsakega od teh standardov. Zato ni pravne obveznosti dejansko uporabljati in izvajati te standarde JIS.

Trenutno ni konkretnih obveznosti za prevzem ali odobritev naprav in strojev.

2.3 Kitajska

Na Kitajskem je državna uprava za varnost pri delu odgovorna za opredelitev in spremljanje zdravstvenih in varnostnih ukrepov. Nadzor zagotavljajo lokalni inšpektorji za zdravje in varnost. Za naprave in stroje se uporabljajo kitajski standardi varnosti strojev.

Poleg tega ima Kitajska od maja 2002 svoj kitajski sistem certificiranja - kitajsko obvezno potrdilo (CCC). Oznaka CCC se uporablja za označevanje certificiranih izdelkov:

Trenutno obstaja obveznost certificiranja za 23 kategorij proizvodov s 132 skupinami izdelkov iz potrošniške, elektronske in industrijske panoge.

Za naprave in stroje to ne velja. Mednarodno usklajena carinska številka, imenovana oznaka HS (harmonizirani sistem poimenovanja in šifriranja blaga), je pomembno iskalno merilo za obstoječo obveznost potrjevanja v kitajskem carinskem priročniku. Dodatno merilo iskanja je preverjanje, ali je kitajski standard, ki velja za proizvod, označen kot obvezen.

Kitajska ima neodvisen nacionalni sistem standardov; za to je odgovorna kitajska uprava za standardizacijo (SAC). Ta organizacija za standarde izdaja nacionalne standarde GB ali GB / T.

- GB = Guobiao, kar pomeni nacionalni standard
 - GB / T = Guobiao / Tujiàn, kar pomeni priporočeni nacionalni standard.
- Postane obvezen, če je naveden v standardih GB

Na področju varnosti strojev SAC na splošno sprejema mednarodne standarde ISO in IEC, v mnogih primerih le z nacionalnimi odstopanji in ne temelji na najnovjših mednarodnih različicah standarda.

Če ni mednarodnih standardov, se v nekaterih primerih evropski standardi EN, usklajeni za direktivo o strojih, na enak način pretvorijo v nacionalne kitajske standarde. Težava s prijavo izhaja iz objave v kitajskem jeziku, uradne standardne različice v angleškem jeziku pa so trenutno na voljo le izjemoma.

2.4 Južna Koreja

V Južni Koreji je Korejska agencija za varnost in zdravje pri delu (KOSHA) vladna agencija, odgovorna za razvoj, izvajanje in spremljanje zdravstvenih in varnostnih ukrepov. Korejski zakon o varnosti in zdravju pri delu je osnova za delo agencije KOSHA. Pomemben element nadzora, ki ga izvaja KOSHA, je postopek odobritve različnih varnostnih komponent, strojev in naprav. Sistem 13 obstoječih certifikatov s pravno obveznostjo, ki je obstajal do decembra 2008, je bil spremenjen v nov enoten sistem certificiranja; to je bilo zavezujoče izvedeno s prehodnim obdobjem, ki se je začelo junija 2011. To je označeno na napravah in strojih z uporabo oznake KC (korejska certifikacijska varnostna oznaka) in dokumentirano s certifikatom.

Za certificiranje so odgovorni naslednji nacionalno pooblaščen preskusni inštituti:

- ERI - raziskovalni inštitut EMC
- KETI - Korejski inštitut za elektronsko tehnologijo
- KTL - Korejski preskusni laboratorij

Obstajata dva različna postopka certificiranja ali odobritve, ki jih mora proizvajalec strojev in naprav kot uvoznik zahtevati pred izvozom; opraviti jih je treba s pozitivnim rezultatom testa:

Obvezno certificiranje za nevarne stroje

Za nevarne stroje mora neodvisen lokalno pooblaščen preskusni laboratorij opraviti celoten preskus stroja. Ta preskusni postopek je zakonsko predpisan za žerjave, tlačne posode, dvigala, premične dvizne ploščadi, nekatera nagnjena dvigala, stiskalnice, stiskalne zavore, valjarne, brizgalne stroje in ročne verižne žage.

Vsebinsko je ta preskusni postopek približno primerljiv s pregledom tipa v skladu s Prilogo IV k Direktivi o strojih.

Samopotrditev proizvajalca stroja

Tu mora proizvajalec strojev z izčrпно dokumentacijo preveriti lokalno akreditirani preskusni laboratorij, da so bile varnostne zahteve / standardi, pomembni v Južni Koreji za zadevni tip stroja, uporabljeni, izvedeni, preverjeni, dokumentirani in s tem izpolnjeni. Ta postopek se lahko uporablja za naslednje stacionarne tipe strojev: industrijski roboti, brusilni stroji, obdelovalni stroji, lesnoobdelovalni stroji, tiskarne, stroji za mešanje in drobljenje, stroji za pripravo hrane, tekoči trakovi in dvigala za vozila. Dokumenti, ki jih je treba predložiti, so po vsebini primerljivi z izdelavo dokumentov za celoten postopek ugotavljanja skladnosti EU.

3 Direktive in zakoni v Oceaniji

3.1 Avstralija

Od leta 2013 se v štirih od šestih držav celine in njenih dveh ozemelj uporablja splošno enotni zakon o potrebnih zdravstvenih in varnostnih ukrepih. Nacionalni urad Safe Work Australia je odgovoren za razvoj in opredelitev pravnih okvirnih pogojev ter za nadziranje.

Nacionalni zakon o varstvu in zdravju pri delu (WHS) je osnova za zdravje in varnost.

Samo zvezni državi Victoria in Zahodna Avstralija sta razvili in izvajata lastne zdravstvene in varnostne zahteve kot zakone o varnosti in zdravju pri delu.

Opremljeni zdravstveni in varnostni ukrepi so na splošno pravno zavezujoči in jih je zato treba upoštevati. Obstajajo različne smernice za uporabo in izvajanje, imenovane vzorčni kodeksi prakse. Ti so neposredno usmerjeni na lokalnega operaterja in ne na proizvajalca naprav in strojev. Kljub temu se mora s tem ukvarjati proizvajalec, da se izogne morebitnim težavam med zagonom v Avstraliji.

Spremljanje izvajajo inšpektorji v zadevnih državah in ozemljih.

Avstralija kot članica britanske Commonwealtha tradicionalno sledi upravnim postopkom Velike Britanije. To je opazno tudi pri zdravstvenih in varnostnih ukrepih, zahvaljujoč skupnim značilnostim - pomembnim za proizvajalce strojev in naprav - z evropsko direktivo o strojih in s tem povezano usklajeno standardizacijo.

Avstralija ima svoj sistem standardov; Standards Australia je odgovorna za razvoj tega. Ta organizacija za standardizacijo izdaja nacionalne standarde avstralskih standardov (AS).

Za sektor varnosti strojev veljajo naslednji standardi AS:

- Standardi serije AS 4024.xxxx - Varnost strojev
- AS 60204.1 - Električna oprema strojev, splošne zahteve
- Standardni serije AS IEC 61511.x - Funkcionalna varnost v procesni industriji
- AS 62061 Varnost strojev - Funkcionalni varnostni električni, elektronski in programabilni elektronski krmilni sistemi

Te standarde je vedno treba upoštevati, četudi avstralska zakonodaja o zdravju in varnosti trenutno ne vsebuje konkretnih zahtev za pravno zavezujoče izvajanje. Avstralski standard varnosti strojev temelji predvsem - vendar ne v celoti - na sprejemanju standardov ISO ali IEC in tudi standardov, usklajenih z evropsko direktivo o strojih.

3.2 Nova Zelandija

Od leta 2015 se na Novi Zelandiji uporablja zakon o varnosti in zdravju pri delu (HSW) za izvajanje potrebnih zdravstvenih in varnostnih ukrepov.

Nacionalni urad WorkSafe New Zealand je odgovoren za razvoj in opredelitev pravnih okvirnih pogojev ter za nadziranje.

Opredeljeni zdravstveni in varnostni ukrepi so na splošno pravno zavezujoči in jih je zato treba upoštevati. Obstajajo različne smernice za uporabo in izvajanje, ki so usmerjene predvsem na lokalnega upravljavca in ne na proizvajalca naprav in strojev. Kljub temu se mora s tem ukvarjati proizvajalec, da se izogne morebitnim težavam med zagonom na Novi Zelandiji.

Spremljanje izvajajo tudi lokalni inšpektorji na Novi Zelandiji.

Nova Zelandija kot članica britanske Commonwealtha tradicionalno sledi upravnim postopkom Velike Britanije. To je opazno tudi pri zdravstvenih in varnostnih ukrepih zaradi skupnih značilnosti - pomembnih za proizvajalce strojev in naprav - z evropsko direktivo o strojih in z njo povezano usklajeno standardizacijo.

Nova Zelandija ima svoj sistem standardov;

Standardi Nova Zelandija je odgovorna za razvoj teh standardov. Ta organizacija za standarde izdaja nacionalne standarde Novozelandskih standardov (NZS).

Ustrezni avstralski standardi AS so na splošno sprejeti kot standardi AS / NZS za področje varnosti strojev:

- Standardi serije AS / NZS 4024.xxxx - Varnost strojev

Te standarde je vedno treba upoštevati, četudi trenutno ni nobenih konkretnih zahtev za pravno zavezujoče izvajanje novozelandske zakonodaje o zdravju in varnosti.

Tako kot standardi AS tudi novozelandski standard varnosti strojev temelji na sprejemanju standardov ISO ali IEC in na standardih, usklajenih z evropsko direktivo o strojih.

Trenutna različica mednarodnega ali evropskega standarda pa ni bila vedno sprejeta.

4 Povzetek

Kratka - in vsekakor nepopolna - primerjava evropskih in svetovnih zahtev glede varnosti strojev in naprav je namenjena zgolj poudarjanju izredno raznolikih in predvsem zelo nedoslednih razmer glede varnostnih zahtev za naprave in stroje zunaj Evrope.

Proizvajalec strojev in naprav se mora zato spoprijeti s posebnimi zakoni, direktivami in standardi, ki veljajo za njegov proizvod, in se pravočasno seznaniti z njimi. To je osnovna zahteva za izvoz naprav in strojev izven Evrope brez zapletov.

Na splošno pa lahko rečemo, da je skladnost in dejansko izvajanje direktiv EU in usklajenih standardov, pomembnih za posamezne naprave in stroje, glavni predpogoj za globalni izvoz naprav in strojev, pri čemer so čas in stroški razmeroma obvladljivi .

To kaže tudi na splošni pomen koncepta evropske direktive, zlasti z zelo podrobnim usklajenim sistemom standardov, celo v mednarodnem sektorju. Trenutno na svetu ni države zunaj EU, ki bi imela to vrsto celovitega koncepta varnosti za naprave in stroje, ki bi zajemal praktično vse sektorje, povezane z varnostjo, in bi še vedno ostal enak. Proizvajalci strojev in naprav so lahko odvisni od tega, čeprav CE in izjava o skladnosti CE po vsem svetu nimata nobenega dejanskega pravnega priznanja. Zamisel da se skladnost s CE praktično spremeni v brezplačno dovoljenje za globalni izvoz je povsem napačna. Na koncu gre v bistvu za "samo" samocertifikacijo proizvajalca, ki trdi, da je upošteval, uporabil in dejansko uvedel vse direktive in usklajene standarde, ki veljajo za njegov proizvod.

In različne države zunaj Evrope temu zaupajo le omejeno.

